

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 września 2017 roku (data stempla pocztowego) powodowie C. K. i B. S. wnieśli o zasądzenie od (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 2974,00 zł, tj. po 350 euro wraz z ustawowymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie z tytułu opóźnienia wynoszącego 6 godzin lotu z H. do K. zaplanowanego na dzień 24 lipca 2016 roku. W kwietniu 2017 roku powodowie podpisali „Oświadczenie pasażera wraz z cofnięciem skargi złożonej do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego”, zgodnie z którym zgodzili się na wypłatę przez pozwanego kwoty po 350 euro. Pozwany pomimo wezwań do zapłaty nie spełnił świadczenia (pozew, k. 2-3).

W odpowiedzi na pozew z dnia 19 lutego 2017 roku (data stempla pocztowego) pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia (odpowiedź na pozew, k. 35-36).

Na rozprawie w dniu 8 maja 2018 roku pełnomocnik pozwanego podtrzymał stanowisko wyrażone w odpowiedzi na pozew (protokół z rozprawy z dnia 8 maja 2018 roku, k. 4662).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

C. K. i B. S. zawarli z organizatorem N. (...) Biuro (...) umowę uczestnictwa w imprezie turystycznej, która obejmowała także usługę przewozu lotniczego liniami (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z H. do K. na dzień 24 lipca 2016 roku (nr lotu (...)) (dowód: ogłoszenie uczestnictwa w imprezie turystycznej – k. 7; dokument podróży – k. 9).

Pismami z dnia 16 sierpnia 2016 roku C. K. złożył (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. reklamację dotyczącą wadliwego wykonania umowy o świadczenie usług turystycznych obejmującej pobyt na K. w terminie od dnia 17 lipca 2016 roku do dnia 24 lipca 2016 roku i wezwał przewoźnika do zapłaty 800 euro w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania. W uzasadnieniu wskazano, że lot powrotny do K. był opóźniony o 6 godzin

(dowód: reklamacja imprezy turystycznej, k. 10-11).

C. K. i B. S. wypełnili i podpisali dokument pt. „Oświadczenie Pasażera wraz z cofnięciem skargi złożonej do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego”, zgodnie z którymi wyrazili zgodę na wypłatę przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością kwoty po 350 euro tytułem odszkodowania przewidzianego w Rozporządzeniu nr 261/2004. Kwota ta wyczerpuje wszelkie roszczenia związane z lotem nr P7 8310 z H. do K. z dnia 25 lipca 2016 roku

(dowód: oświadczenie pasażera, k. 12-13).

Pismem z dnia 12 czerwca 2017 roku C. K. i B. S. wezwali (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. do zapłaty łącznej kwoty 700 euro zgodnie ze złożonymi oświadczeniami

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania, k. 14-15).

Powyżej opisane ustalenia faktyczne nie były przedmiotem sporu między stronami. Dotyczyło to w szczególności zawarcia przez powoda umowy organizacji imprezy turystycznej oraz faktu opóźnienia lotu. Okoliczności te jako przyznane Sąd na podstawie art. 229 i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, nadto znajdują potwierdzenie w złożonych wraz z pozwem dokumentach. Dokumenty te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż składają się one na spójny obraz stanu faktycznego, nie pozostają ze sobą w sprzeczności i odpowiadają twierdzeniom obu stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości z uwagi na skutecznie podniesiony zarzut przedawnienia.

Zagadnienia dotyczące możliwości dochodzenia odszkodowania za odwołany lot uregulowane zostały przepisami unijnymi i zawarte są w rozporządzeniu nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie nr 295/91 (dalej: „rozporządzenie nr 261/04”).

Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenie nr 261/04 znajduje zastosowanie w sytuacji, gdy pasażerowie posiadają potwierdzoną rezerwację na dany lot oraz, z wyjątkiem przypadku odwołania, o którym mowa w art. 5, stawią się na odprawę pasażerów, zgodnie z wymogami i w czasie określonym uprzednio na piśmie (w tym poprzez środki elektroniczne) przez przewoźnika lotniczego, organizatora wycieczek lub autoryzowane biura podróży lub, jeżeli czas nie został określony - nie później niż 45 minut przed ogłoszona godzina odlotu; lub bez względu na przyczynę zostali przeniesieni przez przewoźnika lotniczego lub organizatora wycieczek z lotu, na który mieli rezerwację, na inny lot. Warunkiem możliwości ubiegania się o odszkodowanie w rozumieniu powołanego rozporządzenia jest zatem wykazanie faktu stawiennictwa do odprawy.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, chyba że: i) zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, ii) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu, lub (...) zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu. Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 261/04, w przypadku odwołania do powyższego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości 400 EUR dla wszystkich lotów o długości pomiędzy 1500 kilometrów do 3500 kilometrów. Ponadto, w art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/04 wskazano, że przewoźnik zwolniony jest obowiązku wypłaty rekompensaty, jeżeli może dowieść, iż odwołanie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć mimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Jak orzekł Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07, „Artykuły 5, 6 i 7 rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że do celów stosowania prawa do odszkodowania pasażerów opóźnionych lotów można traktować jak pasażerów odwołanych lotów oraz że mogą oni powoływać się na prawo do odszkodowania przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia, jeżeli z powodu tych lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, czyli jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Niemniej takie opóźnienie nie rodzi po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowieść, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego”.

Mając na uwadze związanie sądów krajowych wykładnią aktów Unii Europejskiej sformułowaną przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości, wyżej przytoczone regulacje stanowią normatywną podstawę roszczenia powodów.

W niniejszej sprawie bezspornym był fakt, że powodowie zawarli umowę organizacji imprezy turystycznej, która obejmowała również usługę przewozu lotniczego liniami (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. z H. do K. zaplanowaną na dzień 24 lipca 2016 roku (nr lotu (...)). Przedmiotowy lot uległ opóźnieniu powyżej trzech

godzin. Niemniej jednak, pomimo wykazania powyższych okoliczności, powództwo podlegało oddaleniu w całości z uwagi na skuteczność podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia.

Zgodnie z orzeczeniem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 listopada 2012 roku, w sprawie C-139/11, termin na wytoczenie powództwa o odszkodowanie, o którym mowa w art.5 i 7 rozporządzenia, jest ustalany zgodnie z przepisami każdego państwa członkowskiego. W orzeczeniu wskazano nadto, że dwuletniego okresu przedawnienia ustanowionego w konwencji warszawskiej oraz konwencji montrealskiej nie stosuje do powództw wytoczonych z powyższych przepisów rozporządzenia.

Sąd Najwyższy w Uchwale z dnia 17 marca 2017 roku wydanej w sprawie o sygn. akt III CZP 111/16 stwierdził, że roszczenie o odszkodowanie przewidziane w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, **przedawnia się w terminie rocznym na podstawie art. 778 k.c., które to stanowisko sąd meriti podziela.**

Mając powyższe na uwadze w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie art. 778 k.c., zgodnie z którym roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany - od dnia, kiedy miał być wykonany. W związku z tym, iż opóźniony lot, za który powodowie domagają się odszkodowania miał miejsce w dniu 24 lipca 2016 roku, zaś pozew ostatecznie należało uznać za wniesiony w dniu 12 września 2017 roku, a strona powodowa nie wskazała żadnych okoliczności, z których wynikałoby, że w określonym okresie czasu doszło do przerwania biegu przedawnienia, powództwo o odszkodowanie należało oddalić wobec przedawnienia roszczenia.

Na marginesie należy wskazać, iż zgodnie z art. 123 § 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje bądź przez wszczęcie mediacji. Powodowie nie wykazali żadnej z powyższych okoliczności, mających skutek w postaci przerwania biegu przedawnienia roszczenia. Za czynność taką nie można bowiem uznać negocjacji trwających od 25 marca 2017 roku, wskutek których powodowie podpisali dokumenty w postaci oświadczeń pasażerów. Oświadczenia te nie są uznaniem roszczenia przez osobę przeciwko której roszczenie przysługuje, bowiem są wypełnione niekompletnie i nie zawierają podpisu pozwanego przewoźnika.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie drugim wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Nie ulega wątpliwości, że powodowie przegrali proces w całości. Z tego względu należało zasądzić o każdego z powodów na rzecz pozwanego koszty postępowania, w skład których wchodziły jedynie koszty zastępstwa procesowego w wysokości 270 zł zgodnie z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. - zmienionego rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 03 października 2016 r.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.